

MILOSTLJIVIMU KNEZU
PREČASTITIMU GOSPODU
D. R. ANDREJU GOLLMAYR-JU,
nadškofu goriškemu, pervostolniku ilirskemu,
O NJEGOVIM PRIHODU
V GORICO 18. ROŽNIKA 1855.

Minulo b'lo po smerti *Franca* leto,
Goriška Vdova slekla b'la černino; —
Ves up je hranil *Dunaj* ji edino,
Obračala je tje serce ogreto.

De *vslšan* je, — nam b'lo je razodeto,
Naš „*Supplici*“ (*), ki z verno ga družino
Do milosti prestola v visočino
Pošiljalo serce duhovna vneto. —

Rađuj se zdaj, napravi se Nevesta,
Kjer godbe, bron svet'ga glas veseli
Pozdravlja že **Andreja**; — bod'Mu zvesta!

Naj radost se razlega po deželi
Naj kmet deli jo s prebivavcam mesta:
Med nami je, k' po Njem smo hrepeneli.

v ponižni poklon
goriški duhovnik.

(*) Molitev, ki se je skozi 6 mesecev in pol per sv. maši dokladala, izprosi vredniga noviga Pastirja.

69329

